

126. Møde.

Onsdag den 9. Juni Kl. 13³⁰.

Formanden: I Skrivelse af Dags Dato meddeler Ministeren for Landbrug og Fiskeri, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Afgift paa Hvede og Hvedemel og Tilskud til Nedbringelse af Rugbrødsprisen.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til Ministeren for Landbrug og Fiskeri, for at han kan fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg har den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Afgift paa Hvede og Hvedemel og Tilskud til Nedbringelse af Rugbrødsprisen.*

Det er femte Gang, jeg fremsætter Lovforslag for Rigsdagen om Fremskaffelse af Midler til at holde Rugbrødsprisen nede paa et rimeligt Niveau for Befolkningen. Det første Aar blev Prisen holdt paa Førkrigstidsprisen, nemlig 93 Øre i København og 92 Øre uden for København; Tilskuddet hertil fremskaffedes det Aar ved Opkrævning af Afgift paa Hvede og Hvedemel alene. Efterhaanden steg Afgiften til 5 Kr. 80 Øre pr. 100 kg anvendt Hvede til Menneskeføde. De sidste 3 Aar har Rugbrødsprisen til Forbrugerne været holdt paa 121 og 120 Øre henholdsvis for København og Landet uden for København for et 4. kg Rugbrød. Denne Pris mener Regeringen fremdeles bør fastholdes ogsaa for Høstaaret 1943—44, og da den gældende Lov udløber med Udgangen af August dette Aar, fremsættes nærværende Lovforslag, der foreslaas at have Gyldighed fra 1. September 1943 til Udgangen af August 1944.

Da det Beløb, der indkom ved Afgift paa Hvede og Hvedemel, ikke har været tilstrækkeligt til at opfylde Formaalet: at holde Rugbrødsprisen nede paa de nævnte 120 og 121 Øre i de tre sidste Aar, har der i den gældende Lov været indført en Bestemmelse om, at det resterende Beløb udredes af Statskassen, og det samme foreslaas i det foreliggende Lovforslag. Den af Priskontrolraadet godkendte Pris for Rugbrød vilde uden Tilskud udgøre henholdsvis 175 og 174

Øre pr. 4 kg Rugbrød, og Forskellen mellem den Pris og Forbrugerprisen, 54 Øre, vil for hele Befolkningens Forbrug af Rugbrød for et Aar udgøre ca. 30 Mill. Kr. Hvor meget af dette Beløb der for Høstaaret 1943—44 vil indkomme ved Hvedeaafgiften, kan ikke opgøres i Dag, men da Hvedehøsten kan ventes at blive ca. 3 Gange større end i Fjor, vil Beløbet naturligvis derved blive meget større end i Fjor, og Statstilskuddet vil derefter formindskes tilsvarende.

Den større Hvedehøst i Aar vil ogsaa have til Følge den glædelige Begivenhed, at Befolkningen atter kan vente at faa tildelt Hvedemel af nogen Betydning. Denne tilfredsstillende Udvikling skyldes sikkert i første Række den milde Vinter i Aar og saa Loven af 24. August 1942 om Statsgaranti mod Tab ved Saaning af Hvede i Efteraaret 1942; paa Grund af denne Lovs Statsgaranti vovede mange Landmænd trods tre strenge Vintres Ødelæggelse af Hvedemarkerne atter at saa Hvede i 1942. Heldigvis for alle Parter har den milde Vinter medført, at Statsgarantien næsten ikke er blevet benyttet.

Lovforslaget er i øvrigt i nøje Overensstemmelse med den gældende Lov, kun paa eet Punkt — i § 2, Stk. 1 — er der indført en Ændring, som betyder en Tydeliggørelse af, i hvilke Tilfælde Tilskud til Rugmelprisen skal kræves tilbagebetalt.

Jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Folketing.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 173 af 16. Maj 1933 om midlertidig Afgift af Arv.

Formanden: Da Finansministeren er forhindret i at være til Stede, skal jeg lade denne Sag udgaa af Dagsordenen.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilføjelse til Lov Nr. 78 af 23. Marts 1932 om Oprettelse af et Kreditinstitut for Fiskeri-erhvervet, saaledes som denne Lov er ændret ved Lov Nr. 162 af 31. Marts 1941, jfr. Lovbekendtgørelse af 23. April 1941.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1347).

Sagen sattes til Forhandling.